

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

עד כאן לא קאמר רשב"ג כו' אבא (6) הבא אין מורידין. וא"ת והא לקמן מייתי לדין ליה לרשב"ג מורידין וי"ל דמהא ליכא למשמע מינה אבל קשה דמאי מוכיח דחד טעמא הוא מדשמואל דסבר כרשב"ג וסבר מורידין לוכח כן מרשב"ג גופיה וי"ל דלא שמיע ליה ברייתא דלקמן:

בששמעו בו שמת כ"ע 5"פ רבורדיין. אין לפרש בששמעו כו' עדים דא"כ פשיטא דמורידין אלא ששמעו היינו בקול ועד אחד אע"ג דשמעו בו שמת דכ"פ ז' דיני גזירות (מכונות דף קו.) גני אין פוסקין מוונות לאשת איש משמע סוגיא דהסא דהוי בעדות גמוריה: **אמר רבא** צידד וצטבור תנן. וא"ת ואמאי לא פריך ממתניתין דהאשה שהלכה (יבמות דף קטו:) וש' ד"ה שאין דקתני מנינו שאין אחים נכנסין לנחלה על פיה ולשני נמי לירד ולמכור תנן וי"ל דמהא אלימא ליה לאקשויי משום דדומיא דנשותיהם קתני דמשמע כלל כלל לא:

היורד לנכסי שבוי אין מוציאין אותו מידו. (9) הוא דקין דאפי' מורידין אותו לנחמילה דהא נטושים מורידין לרשב"ג דלמך הנטושים כשבויין אלא אגב דתנא כפיפא נטושים מוציאין תנא נמי כשבויין אין מוציאין וא"ת לימא רב הלכה דתנא קמא ושמואל הלכה כרשב"ג וי"ל דלא שמיע להו ברייתא אי נמי איכא דמפכי להו: וכולס

רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבן שמעון ב"ג ואמר שמואל מורידין קרוב לנכסי שבוי לאו משום דחד טעמא הוא לא תרי טעמי נינהו הכי נמי מסתברא דאמר רבא אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים ואמר רב נחמן מורידין קרוב לנכסי שבוי אלא ש"מ תרי טעמי נינהו שמע מינה אתמר שבוי שנשבה רב אמר אין מורידין קרוב לנכסיו שמואל אמר ימורידין קרוב לנכסיו בששמעו בו שמת כ"ע לא פליגי דמורידין כי פליגי יבשלא שמעו בו שמת רב אמר אין מורידין דלמא מפסיד להו ושמואל אמר מורידין כיון דאמר מר שיימינן להו כארים לא מפסיד להו מיתבי ר"א אומר (2) ממשמע שנאמר יחרה אפי' והרגתי אתכם יודע אני שנשותיהם אלמנות ובניהם יתומים אלא מה ת"ל והיו נשיכם וגו' מלמד שנשותיהם מבקשות לינשא ואין מניחין אותן ובניהן רוצים לירד לנכסי אביהן ואין מניחין אותן אמר רבא לירד ולמכור תנן הוה עובדא בנהרדעא ופשטה רב ששת מהא מתני' א"ל רב עמרם דלמא לירד ולמכור תנן א"ל דלמא מפורביריא את דמעילין (7) פילא בקופא דמחטא והא דומיא דנשותיהם קרוב לנכסי שבוי תנאי היא דתניא (1) היורד לנכסי שבוי אין מוציאין אותו מידו ולא עוד אלא אפי' שמע שממשמשינן ובאין וקדם ותלש ואכל הרי זה זריז ונשכר ואלו הן נכסי שבויין הרי שהיה אביו או אחיו או אחד מן המורישין הלכו להם למדינת הים ושמעו בהן שמת היורד לנכסי נטושים מוציאין אותו מידו ואלו הן נכסי נטושים הרי שהיה אביו או אחיו או אחד מן המורישין הלכו להם למדינת הים ולא שמעו בהם שמת ואמר רבן שמעון בן גמליאל שמעתי שהנטושים כשבויין היורד לנכסי רטושים מוציאין אותו מידו ואלו הן נכסי רטושים הרי שהיה אביו או אחיו או אחד מן המורישין כאן ואינו יודע להיכן הלכו מאי שנא הנך דקרו להו נטושים ומאי שנא הני דקרו להו רטושים נטושים

למך אין מוציאין אותם מידו: **הנטושים** כשבויין. ואין מוציאין מידו: **נכסי נטושים**: שהנכסים נטושים. ולקמן מפרש להו רטושים משמע שנטושים בעלים מדעתם והלכו להם לכיון דהיה לו ללוות הורידו יורשי לנכסי ולא היה ש"מ לא יחא ליה ונטושים שנטושים בעליהם צעל כרחן כגון שנשבו. והיינו תנאי דרבן שמעון סבר מורידין ורבנן סברי אין מורידין: ה"ג

למאי חזו שמן הוי לגלדאי רבש לכתישא דגמלי וחכ"א עושה להם תקנה ומוכרין בב"ד מאי תקנתא עביד להו אמר רב אשי "לקנקנים כמאי קא מופלגי דמר סבר להפסד מרובה חששו (6) להפסד מועט לא חששו ומר סבר אפילו להפסד מועט נמי חששו: רשב"ג אומר ימכרם בכית דין מפני שהוא כמשיב אבידה לבעלים: אתמר רבי אבא ברבי יעקב א"ר יוחנן הלכה כרשב"ג ורבא אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים והא אמרה ר' יוחנן דהא זמנא דאמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן כל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתיו הלכה כמותו חוץ מערב וצידן וראיה אחרונה אמוראי נינהו ואלבא דר' יוחנן מדרבן שמעון בן גמליאל נשמע דמורידין קרוב לנכסי שבוי מדרבנן נשמע דאין מורידין קרוב לנכסי שבוי וממאי דלמא עד כאן לא קאמר רבן שמעון בן גמליאל הכא אלא משום דקא כליא קרנא אבל התם הכי נמי דאין מורידין ועד כאן לא קאמרי רבנן הכא אלא אי עבד כהנא אי כרב נחמן בר יצחק אבל התם הכי נמי דמורידין למימרא דתרי טעמי נינהו והאמר

רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבן שמעון ב"ג ואמר שמואל מורידין קרוב לנכסי שבוי לאו משום דחד טעמא הוא לא תרי טעמי נינהו הכי נמי מסתברא דאמר רבא אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים ואמר רב נחמן מורידין קרוב לנכסי שבוי אלא ש"מ תרי טעמי נינהו שמע מינה אתמר שבוי שנשבה רב אמר אין מורידין קרוב לנכסיו שמואל אמר ימורידין קרוב לנכסיו בששמעו בו שמת כ"ע לא פליגי דמורידין כי פליגי יבשלא שמעו בו שמת רב אמר אין מורידין דלמא מפסיד להו ושמואל אמר מורידין כיון דאמר מר שיימינן להו כארים לא מפסיד להו מיתבי ר"א אומר (2) ממשמע שנאמר יחרה אפי' והרגתי אתכם יודע אני שנשותיהם אלמנות ובניהם יתומים אלא מה ת"ל והיו נשיכם וגו' מלמד שנשותיהם מבקשות לינשא ואין מניחין אותן ובניהן רוצים לירד לנכסי אביהן ואין מניחין אותן אמר רבא לירד ולמכור תנן הוה עובדא בנהרדעא ופשטה רב ששת מהא מתני' א"ל רב עמרם דלמא לירד ולמכור תנן א"ל דלמא מפורביריא את דמעילין (7) פילא בקופא דמחטא והא דומיא דנשותיהם קרוב לנכסי שבוי תנאי היא דתניא (1) היורד לנכסי שבוי אין מוציאין אותו מידו ולא עוד אלא אפי' שמע שממשמשינן ובאין וקדם ותלש ואכל הרי זה זריז ונשכר ואלו הן נכסי שבויין הרי שהיה אביו או אחיו או אחד מן המורישין הלכו להם למדינת הים ושמעו בהן שמת היורד לנכסי נטושים מוציאין אותו מידו ואלו הן נכסי נטושים הרי שהיה אביו או אחיו או אחד מן המורישין הלכו להם למדינת הים ולא שמעו בהם שמת ואמר רבן שמעון בן גמליאל שמעתי שהנטושים כשבויין היורד לנכסי רטושים מוציאין אותו מידו ואלו הן נכסי רטושים הרי שהיה אביו או אחיו או אחד מן המורישין כאן ואינו יודע להיכן הלכו מאי שנא הנך דקרו להו נטושים ומאי שנא הני דקרו להו רטושים נטושים

למך אין מוציאין אותם מידו: **הנטושים** כשבויין. ואין מוציאין מידו: **נכסי נטושים**: שהנכסים נטושים. ולקמן מפרש להו רטושים משמע שנטושים בעלים מדעתם והלכו להם לכיון דהיה לו ללוות הורידו יורשי לנכסי ולא היה ש"מ לא יחא ליה ונטושים שנטושים בעליהם צעל כרחן כגון שנשבו. והיינו תנאי דרבן שמעון סבר מורידין ורבנן סברי אין מורידין: ה"ג

(6) נשת קל: ושי"ג.
(7) נשת קל: ושי"ג.
(8) נשת קל: ושי"ג.
(9) נשת קל: ושי"ג.
(10) נשת קל: ושי"ג.
(11) נשת קל: ושי"ג.
(12) נשת קל: ושי"ג.
(13) נשת קל: ושי"ג.
(14) נשת קל: ושי"ג.
(15) נשת קל: ושי"ג.
(16) נשת קל: ושי"ג.
(17) נשת קל: ושי"ג.
(18) נשת קל: ושי"ג.
(19) נשת קל: ושי"ג.
(20) נשת קל: ושי"ג.

תורה אור השלם
1 וחרה אפי' והרגתי
אתכם בירד והיו נשיכם
אלמנות ובניהם יתומים:
שמות כב כג

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה עד וכו'.
אבל התם אין מורידין:
(ב) ד"ה היורד וכו'. י"ב
עין גמ' ד"ה פ"י ר"ז
תמא' פ"ה ד"ה וכו'.

לעו רש"י
איישרא
[הדרשור"א]. שפשוף.
פ"ע.

מוסף רש"י
בשנותיהם מבקשות
לינשא והיו נשיכם
אלמנות ובניהם יתומים:
שמות כב כג
המטע' וברכות ח"ה לו: גג
המטע' אלא מורד ונחורדין
כו' ט"ו.

(1) נשת קל: ושי"ג.
(2) נשת קל: ושי"ג.
(3) נשת קל: ושי"ג.
(4) נשת קל: ושי"ג.
(5) נשת קל: ושי"ג.
(6) נשת קל: ושי"ג.
(7) נשת קל: ושי"ג.
(8) נשת קל: ושי"ג.
(9) נשת קל: ושי"ג.
(10) נשת קל: ושי"ג.
(11) נשת קל: ושי"ג.
(12) נשת קל: ושי"ג.
(13) נשת קל: ושי"ג.
(14) נשת קל: ושי"ג.
(15) נשת קל: ושי"ג.
(16) נשת קל: ושי"ג.
(17) נשת קל: ושי"ג.
(18) נשת קל: ושי"ג.
(19) נשת קל: ושי"ג.
(20) נשת קל: ושי"ג.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

ל"א.

עין משפט נר מצוה

גד א מ"י פ"ו מהלכות
נחלת ה' ה סמג
עשין לו טו"ע ח"מ סי'
רפ"ה טע"ב ז ע"ש
גה ב מ"י פ"ב מהל'
אחות ה' ה סמג
עשין חט טו"ע ח"מ סי'
פ"ה טע"ב ז
גו ג מ"י ט"ו ה' י
טו"ע ט"ו טע"ב ז
גו ד ה מ"י פ"ו מהלכות
נחלת ה' ה סמג עשין
לו טו"ע ח"מ סי' רפ"ה
טע"ב ז
גו ח מ"י י ט"ו טע"ב ז
ה' ג סמג עשין לו
טו"ע ח"מ סי' רפ"ה
טע"ב ז
כא ב מ"י פ"ד מהל'
טו"ע וועגן ה' ז
סמג עשין לו טו"ע ח"מ
סי' טע"ב טע"ב ז

ובולם שמין להם כאר"י. אנטושים דרש"ג קאי כדמסיק פי'
רש"י דכצו (א) ששמע שמתו אוכל כל הפירות ואם
יבואו הנעלים קודם שיאכל הפירות יטול כשאר ארסיין ויחזיר השאר
ובנעושים דלא שמע שמת לא יאכל כל הפירות אלא שמין הפירות
שיאכל כשאר ארסיין למתנה שלשים
ולרציע ולא יאכל כלום בחנם וקשה
לדמאי משני לעיל לירד ולמכור תנן
לישני לירד ולאכול תנן דהא אפילו
לאכול בחנם אינו יורד ועוד מאי
פריך בנר הכי אף בנייהם כלל לא
הא ודאי אין לו כלל אפילו למ"ד
מורידין כיון שאין לו אלא כאר"י
נכרי ועוד מאי פריך מהמוציא
הולאות על נכסי אשתו דהתם יורד
לאכול כל הפירות אלא הכא אינו
יורד כי אם בתורת ארסות ותו
דאמר שמואל לקמן צ"ל שהניח קמה
לקצור מעמידין אפטרופוס וקוצר
וצור ואח"כ מורידין קרוב לנכסיו
ומעיקרא אחאי אין מורידין קרוב
כיון שלא יאכל הפירות בחנם לך
נראה דודאי שלל הפירות אוכל בחנם
ואם זבל ותרס זרע ונעלים צ"ל
קודם שקצר יטול כאר"י שכר טרחה
ועמלו ולר"ז וכן למ"ק אית להו שאין
שמין כאר"י ולכן אין מורידין דלמא
מפסיד להו לפי שרא שצ"ל הפירות
קודם שיקצור ויאכל ולא יטול כלום
ולא ישצית הקרקע אלא כל מה
שימצא יאכל בחנם כדון קרוב היורד
לנכסיו צ"ל שהשתא פריך שפיר כיון
שאוכל כל הפירות כשיצאו הנעלים
קודם שילקט אחאי נטול כאר"י טפי
מהמוציא הולאות על נכסי אשתו
כו' והא דקאמר ואילו התם זרין
ונשכר פי' כששמע הנעלים ממשמש
ובצין מניחין אותו לקדם ולתלות
אע"פ שהפירות שזו הרבה מעמלו
כיון שאם לא יקדם אין משלמין
טרחה אלא הכא צנוטשים אם צ"ל
בעלים אין מניחין אותו לתלוש כיון
דלא מפסיד מידי דשיימי' להו כאר"י:
אמר שמואל שבו שנשבה מורדין
וא"ת והאמרנה שמואל חדא
זימנא וי"ל דה"ק אף על גב דכצו
מורידין י"ל דלעת אין מורידין:
היינו לדעת. דמסתמא לא פליג
אשמואל מדלא קאמר אף
בזרע או ח"כ אין יוצא לדעת:

ה"ג נטושים על כרחן דכתיב והשביעית תשמטנה ונטשה.
היינו על כרחו: אפקעתא דמלכא. מלות המלך: רטושים מדעתן
דכתיב אס על בנין רועשה. היינו מדעתו ולא צניה דכתיב רישיה
קדשא וקס יושד צנמן היו ירמיס שלא יבאו ארביס עליהם
וכל מנצנצין יושד יושד בגולה מאליהן
וישאר העיריות שדודין מאין איש
כדור שלמן בית ארבעל ציוס מלחמה
מארב על עס היושב בשלוס שלא
זכורו צהס לצרות מפניהם ושודדים
את הכל וכמוהו (ירמיה יג) הגלת
יהודה כולה הגלת שלומיס מתוך
ישיבת שלום צנאן מהחריד הגלס
בנכדנכר. בית ארבעל תרגס יהונתן
בית מארב אל"ף למ"ד ירמיס צו כמו
(הושע ז) יענו את זורעאל שהוא
לשון זריעה ולא לשון עיר. ומדקא
אמר יושד כדור שלמן בית ארבעל
מכלל דההוא יומא לאו בית ארבעל
כיוס מלחמה הוה אלא מורן צה
צלסס והתה עוזיבס אל עס צניס
והולמיס להס למתנת האויב שמת
יעא עליהס: רועשה. נעוזה:
וכולן. מפ' לקמיה דהייס קאי וכלל
למאני מלי: שמין להס כאר"י. אס
יבאו הנעלים יטלו אלו צבנה
קרקעות ופירות עוזיבס ארסי
המקום: השתא זרין ונשכר הוי.
[א] ויטול הכל: דאילו תסס זרין ונשכר.
לדיון ששמע צו שמת כי נמת לה
אדעתא דכולהו פירי נמת אכל הכא
דלא ששמע שמת לאו אדעתא דכולה
נמת אלא ליתול כאר"י צבל ענה
ושאר פירות יהו מונחין: נכסי
אשמו. נכסי מלוג שהוא אוכל פירות
והקצן שלה: הווציא הרבה ואלס פירות
קימעא. קודם שמת או שגירשה:
הא לא דמיא. תרואה הוא. הא
דנכסי צנויין להא דאשתו קטנה דמי:
קטנה. שהיא יתומה שהשיאה אמה
ויאכל ולא יקבל הקרקעות
שמה ממנה. ויניח דמיא שדואג
ליה כאר"י מו לאו מפסיד
להו. מיניח אחי שמת לא
תמאן אלא מלוג חיי אטול
שחי לפי עמלו (שם). אין
מחזיקין בנכסי קטן.
המתניח בנכסי קטן י
עניס. אינה חזקה דדאי
דלא מינה חזקה לקטן הוא
(שם י"ז).

תורה אור השלם

1 והשביעית תשמטנה
ונטשה ואכלו ארביס
עפר ויתרם תאכל חית
השרה בן תעשה לכרמך
לדחתך: שמות כג יא
2 וקאם שאנו בעמך וכל
מורצין יושד בשד
שלמן בית ארבעל בית
מלקחה אס על בניס
רשעה: הושע י"ד

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה וטול וכו'
דכצו ששמעו בו שמת
וכו' ובנעושים דלא שמעו
בו שמת לא:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה השתא כו'
יטול הכל. כ"כ ע"י תוס'
ד"ה וכולן (וע"פ דכצו
נח"מ סי' רפ"ה פ"ק ז):

מוסף רש"י

אפקעתא דמלכא. מתן
ביטל מלכודתו (לקמן פ'
ע"ג). מה שהוציא. אס
נירשה (כתובות ט"ז).
אשתו קטנה. יתומה
ששאלה אמה ואחיה
יטול למאן כמציא על
נכסי אחרים. ואם
מיאה צו שמין לו צבנה
ששעניס וטול כמשפט
ארסי המדינה (שם פ"ג).
שאל ליפסדינהו. שאל
יכסף ויקבל הקרקעות
ויאכל ולא יקבל הקרקעות
שמה ממנה. ויניח דמיא שדואג
ליה כאר"י מו לאו מפסיד
להו. מיניח אחי שמת לא
תמאן אלא מלוג חיי אטול
שחי לפי עמלו (שם). אין
מחזיקין בנכסי קטן.
המתניח בנכסי קטן י
עניס. אינה חזקה דדאי
דלא מינה חזקה לקטן הוא
(שם י"ז).

רבינו חננאל

תנא וכולן שמין להן
כאר"י. אקומנא כרש"ב
דאמר שמעתי שהנעושים
כשבויין. וסבר האי תנא
כשבויין ולא שבויין
כשבויין שאם תפשו ארץ
מרוציאן מידם ולא שבויין
דאלו גבי שבויין אין קדם
וחלש ואכל הרי זה זרין
ונשכר ואלו יבוי נטושין
שמין להן כאר"י. ואקשינן
מאי שנא מהא דתנן
המוציא הוצאתו בנכסי
אשתו הוציא הרבה ואוכל
קימעא מה שהוציא הוציא
ומה שאכל אכל וכו'
אסיק חיינו לתן רבנן
לשום לתן כאר"י כי היכי
דלא ניפסדינהו לנכסי.
רדיוקי' וכולן לאחרי שבו
שנשבה שמורידין קרוב
לנכסיו. יצא לדעת אין
מורידין קרוב לנכסיו מאי
טעמא דאמרי' מבזרי' לדעת
יצא היה לו להוריד קרוביו
לנכסיו כיון שלא הוריד
הוא גם אס אין מורידין
אבל הבורח מחמת מורדין
מחמת נפשות מורדין קרוב
לנכסיו דאמרי' מחמת
טיירא הוא דלא הורידם
וקיימא לן שמואל דהא
רב נתמן קאי כותהי לכלך
במקרקעי מורידין קרוב
לנכסיו ונטושין וכששמעו
בזרע שמתו מורידין
אפילו א' לנכסיו נטושין.
ומטלטלי אס תפשו אין
מרוציאן מידם ואם לא
תפשו מפקידין אותן ביד
באמנין. ז' ואם נראין
הרברים שמתו אע"פ
שאין עדות בבורח במיתתן
נחמין אותן ליושיקן. פי'
אפטרופא דליקני כליכור
לארס גדול בעל זקן אין
מעמידין לו אפטרופוס.
וקיימא לן שמואל דאמר
מורידין קרוב לנכסיו שבו
דהא רב הונא דתלמיד
רב הוא אמר אין מורידין
(קרוב) [קטן] לנכסיו שבו
דלמא מפסיד להו ולא
קרוב לנכסיו קטן הא גדול
ואפי' קרוב בנכסיו שבו

ל"ב

אפטרופוס לנכסי יתומים
ב"ד לא ישבע וע"ק היכי מוכח מדרב הונא דאין מחזיקין דלמא
אי טוען שני חזקה מועיל והא דמורידין נכרי משום דליכא
למיחש למידי דע"כ כיון דמורידין א"כ יש לו דעת לומר הבא
עדים שלקחת מאבי והכי נמי יש לו לדעת ולמחות בסוף כל שלשה
וכי
אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין
אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין

אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין
אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין
אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין

ל"ג

אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין
אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין

אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין
אפטרופוס לנכסי יתומים
פרק הניזקין (נגין דף נג). מנהו
בנכסיו קטן ואפי' הגדיל.
פרש"י מדלמך רב הונא אין מורידין
קרוב הא נכרי מורידין וקשה דכלא
רב הונא כמה משניות יש שמעמדין

